

Paul Goma

A F I ‘ANTISEMIT’

(*dosarul - incomplet - al procesului pentru calomnie*)

Paris, 11 noiembrie 2005

Am anunțat că voi da în judecată persoane, grupuri, asociații pentru *calomnie* și pentru *denunț calomnios*, vinovate de a-mi fi adus acuzația de “antisemitism”.

Cunoscuți, prieteni, neprieteni se întreabă, mă întreabă: întru cât termenul “antisemit” ar fi injurios?

Răspund: “antisemit” a devenit *injurios* în momentul în care, dintr-un termen inexact, fals, mincinos s-a transformat în stea-galbenă lipită cu scuipat pe fruntea unor evrei normali - ca muzicianul Daniel Barenboim, ca istoricul Esther Benbassa - de către anormalii lor consângeni; a devenit *infamant* de când, în gura, anormalilor evrei, “antisemit” semnifică: *ne-om, anti-om*.

I.

- Termenul “anti-semitism” presupune dispreț, ură, ostilitate față de *semiți* - nu față de iudei, de evrei, altfel ar suna: *anti-iudaism, anti-evreism*. În eseu **Săptămâna Roșie 28 iunie - 3 iulie 1940 sau Basarabia și Evreii**, pag. 20, Ed. Vremea, 2004 scriam:

“(...) analfabetizatorii de ei [ei fiind bravii “vânători de antisemiți”] nu țin seama, pentru început, de falsitatea, de idiotenia termenului «antisemit», când *semiți* (de la Sem) sunt și maltezii și berberii și arabii și, cine ar crede, azi, în Israel: palestinienii, dragi tovarăși de alte naționalități!”

În continuare (la pag. 262), repetam ceea ce știe toată lumea: termenul *Antisemitismus* fusese inventat în 1879 de germanul Wilhelm Marr, pentru a înlocui “anti-iudasim”. Evreii l-au socotit mult mai cuprinzător (sute de milioane în loc de câteva milioane) și prin repetare l-au impus - deși este fals, pentru că:

- nu toți *semiții* sunt evrei;

- nu toți evreii sunt *semiți* - după Koestler, cei din Rusia, din Galiția, apoi din România de nord și de est (coboriți în secolul al XIX-lea din Rusia), ar fi de neam türk.

Însă chiar așa textul meu a fost contrafăcut-falsificat prin... inversare de °AL. FLORIAN în “Raportul despre antisemitism” astfel: “Paul Goma nu ia în seamă (în loc de “ei” [evreii, “vânători de antisemiți”] nu iau în seamă” - nota mea, P.G.) falsitatea, idiotenia termenului «antisemit»...” și instalată pe internet ca atare, vezi: www.romanjewish.org.ro/index_fcer2_01.html-42.

II.

Termenul “antisemit” nu este unul indiferent - ci cu atât mai nociv, mai prejudiciabil cu cât, am mai spus: este *neadevărat*.

Mă simt atacat-amenințat (nu ofensat: nu mă poate ofensa o expectorație de tipul: «Tuberculosule!» - murdărit, da):

- pentru că acest termen a ajuns să fie, nu doar un calificativ depreciativ ca hoț, mincinos, necinstit, laș, criminal etc..., ci unul *infamant* și *amenințător* - dealtfel este îngemănat în discursul anti-antisemiților cu: “Ordonanța de Urgență cutare...”;

- pentru că a ajuns să se statornicească această inadmisibilă, mizerabilă obișnuință: acuzatorii nu se simt obligați să dovedească acuzația de “antisemitism”, epitetul fiind bun-la-toate și pentru tot. Începînd de la 23 august 1944, dacă cineva îi spunea unui mincinos că este mincinos, unui necinstit că este necinstit, dacă mincinosul-necinstitul era evreu sau ungar, imprudentul ne-ungur, ne-evreu era condamnat pentru “ură de rasă” și băgat în închisoare; anchetatorii-procurorii fabricau dosare din care “reieșea” că “banditul” rostise: “boanghenă”, “jidane”. Și degeaba protesta nefericitul, jurîndu-se că zisese doar: “hoțule!” sau “mincinosule!”, securistul fusese instruit de tovarășii sovietici să aplice “doctrina posibilitaționistă”: «N-ai zis, dar ai fi putut zice, noi luăm măsuri preventive...» (ca “războiul nuclear preventiv” imaginat de Rumsfeld-Wolfowitz).

În virtutea acestui *supradrept-autodecernat* oricine poate face rău oricui (pentru orice: un conflict de serviciu, unul sentimental, de concurență, de incompatibilitate de caracter, de simplă invidie), nu pe cale normală, civilizată, prin dialog, prin discuție în contradictoriu - nu: ci prin aruncarea anatemei: «*Antisemitule!*» Or după linșaj, după execuție sumară, fără judecată, în spațiul carpato-danubian este necunoscută contestația, cererea ca acuzatorul să probeze afirmația - nu doar calomnioasă, ci am mai spus: *infamantă* și de-a dreptul criminală - de “antisemitism”.

Fiindcă cei arătați de mine drept calomniatori sunt oameni de condei, dovezile: *scrisul* însuși. De ani de zile sunt acuzat că scrierile mele sunt “antisemite” (de către ° ED. REICHMAN, ° I. PETRAN, ° A. PARUIT, ° A. MIRODAN, ° I. CHIVA) însă niciodată acuzatorii nu au produs *citate netrunchiate, nefalsificate* din care să reiasă ostilitatea, disprețul, ura autorului față de evrei. De pildă:

° R. IOANID (*Observator cultural* 15-21 iulie 2003): rezumă (sic) ceea ce vrea să prezinte ca... autentic în scrierile mele: “Problema lui Goma începe cînd încearca sa explice cauzele Holocaustului din Romania ca fiind generate de victi-

mele evreiești ale acestuia. (...) principalele ținte ale lui Goma (...) sînt evreii ca părtași la crimele comuniștilor în timpul verii lui 1940. Dacă cineva vrea să înțeleagă cauzele Holocaustului din România, trebuie, după părerea lui Goma, să înceapă cu crimele comise de evrei în Basarabia și Bucovina de Nord, cînd România a pierdut cele două regiuni în fața [corect: ocupate de...] Uniunii Sovietice (...). Goma este un caz clasic a ceea ce Michael Shafir numește «negationism deviant» (deflective negationism), *un caz în care se deturneză vina de la făptasi la victime*". Și: "*Goma se luptă din greu cu o dilemă comună antisemiților români*". Și încă: "...teoria lui Goma reprezintă exact pretextul folosit de Ion Antonescu și de propaganda regimului său pentru începerea Holocaustului din România, și anume ca zeci de mii de evrei au fost executați și peste o sută de mii deportați pentru că erau așa-zii bolșevici în masa care au primit cu brațele deschise trupele sovietice din 1941» [aici, cu bună știință, R.I. falsifică adevărul istoric, scriind: "1941" - în loc de "1940"]. Și: Paul Goma îl disprețuiește cu deosebită fervoare pe *Elie Wiesel pentru ca ar fi declarat la televiziunea franceză*, în anii '80, ca a fost deportat din Sighet în aprilie 1944 de jandarmii români (deportările de la Sighet la Auschwitz au fost executate de jandarmi unguri sub jurisdicție ungara). L-am întrebat recent pe Elie Wiesel dacă un asemenea lucru s-a întimplat (...). *Mi-a răspuns ca bineînțeles că nu, ca a descris exact episodul în romanul său, Noaptea.*» [s. mea și observațiile: a) nu "ar fi declarat" ci: **a declarat**; b) nu era vorba de vreo ficțiune, ci de prestația la televiziunea franceză - în urma căreia Eugène Ionesco, prietenul său i-a reproșat falsificarea istoriei-geografiei]. Și: "Paul Goma este încă o dovada vie că *antisemitismul din cultura română contemporană*" (...) "*Goma aparține curentului dominant antisemit al intelectualității române* [subl. mea. P.G.] care nu neaga Holocaustul, dar scoate în evidență, în schimb, vina colectivă a evreilor". Și: "După cum a scris recent Alexandru Florian, Goma nu numai că reia sloganurile negaționiștilor realizînd o nouă apropiere de mesajul lui Vadim [Tudor], ci ajunge să preia și teme ale antisemitismului actual, *cel al fundamentalismului islamic* [de ce nu al nazismului? - întrebarea mea, P.G.], incriminîndu-i pe israelieni drept criminalii palestinienilor". Și: "E foarte grăitor ca același guvern român care, în sfîrșit, în eforturile sale de a se integra în NATO și în UE, a încercat să se opună tendințelor de a-l reabilita pe Antonescu și guvernul său, a sprijinit financiar (cu sau fără permisiunea autorului) publicarea *cărții antisemite a lui Paul Goma* (s.m. P.G.) care le invinuieste pe victime pentru soarta lor tragică. (...) De fapt, Paul Goma *și-a asumat doar o parte a trecutului, pe care a distorsio-*

nat-o grav, imprăștiind astfel ura" (sublinierile îmi aparțin, P.G.)

A întâlnit cineva un citat din textele mele, sub pana rezumatorului abuziv R. Ioanid? Monologul său acuzator, fără probe, a devenit referință, Evanghelie, scutind pe alții de a citi.

Printre necititorii-de-profesie - dar de-profesie-acuzatori:

°*MICHAEL SHAFIR* (în volumul "Intre negare și trivializare... 2002, Polirom): "Cum lucrarea mi-a parvenit foarte recent și mult după ce acest studiu fusese încheiat [cel din care citez, n. m.], nu voi intra în polemică cu Paul Goma. Dar și o parcurgere superficială a lucrării sale arată că Goma nu cunoaște sau nu vrea să ia cunoștință de unele documente care i-ar arăta că *cea mai mare parte a demonstrațiilor sale se bazează pe falsificări ale comandantilor armatei române în retragere.*" (subl. mea, P.G.) Totodată, *M. SHAFIR*, în calitate de coautor al "Raportului Iliescu-Wiesel" (împreună cu R. IOANID, *AL. FLORIAN*, *M.D. GHEORGHIU*), scrie, după lecturile tovarășilor săi: "Influențele exilului: În scrierile a trei figuri importante ale exilului românesc se găsesc formule care intră în tipologia comparațiilor trivializante. Este vorba de *PAUL GOMA* (s. m.), Monica Lovinescu și Dorin Tudoran. Paul Goma, (...) a scris în ultimii ani mai multe texte în care reclamă recunoașterea Holocaustului roșu împotriva poporului român, comis și cu contribuția evreilor. Ideea de bază a ultimei sale cărți, *Săptămâna roșie*, reeditată și foarte mediatizată în România [de către R. Ioanid, Shafir, Oișteanu, M.D. Gheorghiu... - nota mea, P.G.], este următoarea: Holocaustul roșu pus la cale și de ei [de evrei] a început pentru noi, românii, cu un an mai devreme decât al lor: la 28 iunie 1940 și nu s-a încheiat nici azi. Goma susține că, după cedarea Basarabiei și [a] Bucovinei de Nord Uniunii Sovietice, evreii, adulți dar și copii, au comis, cu ordin de la sovietici, dar și din ură de rasă, ură de român, nenumărate acte de agresiune și umilire împotriva Armatei române. Astfel de acte au venit dinspre aproape toți evreii aflați în Basarabia și în Bucovina de Nord în acea Săptămâna Roșie, înspre toți românii (p. 171). Goma recunoaște, explicit și repetat, responsabilitatea României și culpa comunității pentru abominabilul pogrom de la Iași, pentru deportările în Transnistria (p. 20, 240, 248, 319), dar afirmă că atrocitățile au fost exclusiv rezultatul răzbnării, în condiții de război, pentru crimele comise de evrei (p. 18, 21, 190). Aceasta ar fi explicația, adevărul interzis vreme de o jumătate de secol (p. 256) pentru reacția violentă a românilor, și nu politica regimului Antonescu, despre care Goma nu pomenește, sau antisemitismul din România, a cărui existență o neagă [cum o neagă: prin ne-pomenire? - nota mea, P.G.]. Exilatul român cere veșnică

recunoștință pentru Antonescu, Mareșalul dezrobitor (p. 244). Aproape la fiecare pagină, Goma glosează pe tema culpei evreilor, care ar fi adus comunismul (mai multe pagini sunt umplute cu liste de evrei comuniști), ar fi monopolizat suferința, făcând din contabilitatea cadavrelor o afacere (p. 10, 115, 183-199) și ar fi comis crime care au întunecat-însângerat întreg secolul al 20-lea. Scriitorul român cere condamnarea evreilor, acești călăi nepedepsiți (p. 186-187), prin organizarea unui Nürnberg II (p. 95, 170, 217, 274). Așa cum se poate observa, *cartea lui Goma ilustrează toate formele de trivializare prin comparație (accentul căzînd pe comparația deflectivă). Pe ansamblu însă aceasta este mai mult decât atât: constituie o veritabilă sinteză a negaționismului și antisemitismului, cum rar se poate găsi în literatura de limba română* (s. m. P.G.). Pe de altă parte, trebuie spus că Paul Goma se remarcă prin radicalitate, nu prin originalitate. În diferite combinații, idei similare au circulat și înainte în mediile de dreapta din România și exil.”

°VASILE GĂRNET: (*Contrafort*, 7-8 2003). Semnînd “Vasgar”, poetul de la Chișinău este reprezentativ pentru căprarii culturale pentru care ordinele unui sergent (R. IOANID) se execută, nu se discută: “Cartea lui Goma n-a fost aproape deloc recenzată la Chișinău, unde nici nu prea este de găsit. Din comentariul găzduit acum de Observator cultural [semnat de °R. IOANID, n.m. P.G.] cartea lui Goma iese destul de prost: fisurată, deficientă grav la capitolul documentare, *purtătoare de stereotipuri antisemite, vulgar-violentă la adresa multor personalități ale culturii române contemporane*” (subl. mea și observația: o carte pe care nu ai citit-o - dacă “nu se prea găsește” - este... așa cum a ordonat tovarăș’ leitinant, cel care a citit pentru noi... - P.G.);

°A. OIȘTEANU (22, din 28 ian.-14 febr. 2005) (...) “*Un caz insolit este cartea lui Paul Goma, Săptămâna roșie sau Basarabia și evreii (Editura Vremea XXI, București, 2004), care iese practic din orice tipologie. Goma nu se mulțumește să fie, ca alții, negaționist. El admite Holocaustul din România, dar îl motivează, îl justifică. O teorie atât de aberantă încât nici măcar nu este pedepsită de lege*”. (sublinierea îmi aparține, P.G.);

°DAN PAVEL (în *Ziua*, unde este editorialist): “(...) în: «Să învățăm de la evrei?», (...) Goma ataca la gramadă și pe nedrept o serie de persoane, inclusiv pe mine. (...) Peste simbolul luptătorului anticomunist și apărătorului drepturilor omului din trecut se suprapunea imaginea lui Goma din prezent, *în campania sa violentă împotriva evreilor și în monstruoasele sale interpretări ale Americii, a celor care și-au mărturisit convingerile cu privire la Holocaust sau care și-au manifestat convingerea că în atacarea*

SUA de către teroriști dreptatea nu poate sta de partea atacatorilor criminali” (subl. m. - apăsată, vezi citatul următor, P.G.). Și: (tot în *Ziua*): “Goma are însa un merit, *atacându-mă m-a silit să-l citesc. Are dreptate să mă includă între "necititorii" săi, știe ca dacă studiez cu atenție ceea ce a scris voi spune adevărul”* (subliniere și întrebare: dacă nu citise textele mele până în acel moment, cu ce drept le atacase? Răspuns: cu dreptul românului necititor de a ataca ce nu cunoaște - P.G.);

°*GABRIEL ANDREESCU: (Timpul nr. 3 2005 (...)) “Goma redevenise ‘un caz’ o dată cu apariția celor două texte ‘Săptămâna Roșie 28 iunie-3 iulie 1940’ și (sublinierea îmi aparține) ‘Basarabia și Evreii’ în care teoretizează într-o manieră foarte personală evenimentele din Transnistria (re-subl. mea și trimiterea la “Transnistria” lui Laszlo) în timpul celui de al doilea război mondial” (...)* “cărțile lui Goma: “Săptămâna Roșie” și (subl. mea, P.G.) “Basarabia și evreii”. Încă o dată: este vorba de o singură carte, “și” a înlocuit “sau” - deci nu numai că nu a citit... cărțile (sic), dar nu (le-)a văzut nici coperta...;

°*LASZLO A.: (E Leonardo 2,3,4) “Da, Goma într-adevăr se pronunță frecvent despre Transnistria [Lazlo crede că “Transnistria” este... Basarabia, văzută dinspre Ucraina], dar pasa antisemită în care a eșuat (...)* *S-a găsit el, de la Paris, să-l elogieze, acum, pe Antonescu la unison cu Vadimică! Rușine să-i fie!* (subl. mele, P.G.); “Dar în ultimii ani *partizanatul antisemit al lui P.G. a prins contur tot mai consistent”*. (...) “Cea mai scandaloașă minciună (...) *preluarea logicii globaliste și a limbii de lemn din propaganda antonesciană (...)* *Paul Goma ne readuce sub priviri toată nemernicia criminală a fascismului românesc [...]* atât prin stilul cât și prin ideile antisemite violente pe care le profesează (...) *Paul Goma pare a fi clona lui C.V. Tudor”*. (subl. mele, P. G) “Eu, ca scriitor, aleg să mă transpun în pielea evreilor persecutați de Antonescu decât în pielea basarabenilor...” “Singura posibilitate de a descrie onest o circumstanță istorică [este] din perspectiva victimei”...;

°*PECICAN O. (E Leonardo, 4, 5): “Concluzia cu privire la antisemitismul lui Goma provine dinspre generalizările operate de autor în pagină” “La o privire atentă, deci, «antisemitismul» lui Paul Goma se dovedește mai curând o pripeală logică”*. “Va trebui, deci, să ne obișnuim cu imaginea unui Goma luptător pentru drepturile omului, însă în același timp antisemit? (...) Dacă va trebui să ne obișnuim cu acest fel de Goma (sic!), fără îndoială că o vom face” “(...) *pasajele cu zăngănit antisemit din romanul Basarabia sunt mărturia unei inabilități scriitoricești sau a unui crez antisemit propriu-zis”* (subl. îmi aparțin - P.G.).

°TOTOK W.: “Cel mai concludent exemplu este fostul disident anticomunist Paul Goma, care, într-un exces de zel polemic, s-a alăturat revizioniştilor, devenind astfel, probabil fără să fi vrut, obiectul de adorație al *extremiştilor naționaliști*”; “La Goma, motorul ideologic al contestării Raportului este anti-comunismul visceral *combinat cu resentimente antievreiești și frustrări personale.*” (subl. mele, P.G) (Receptarea Raportului final al Comisiei Wiesel în presa română și germană, în “Timpul”, nr. iulie-august 2005, pp. 12-14.)

Printre acuzatorii orbi - care nu au citit textele mele și nu se sinchisesc de legea nescrisă, dar capitală a *citatului* :

°NICOLAE MANOLESCU: “Textul cu pricina are pasaje cu caracter antisemit (...) Problema noastră era că în revista Uniunii a apărut un text pe care noi l-am considerat antisemit și, din păcate, nu e discutabil, chiar așa este” (s.m. P.G.);

°H. GÂRBEA : «Dacă ei [membrii Comunității Evreilor] s-au sesizat, înseamnă ca afirmațiile sunt grave»:

°AL. FLORIAN: “Caracterizările negative, profund triviale la adresa evreilor, adevărate șarje de antisemitism interbelic, abundă în *cele 2 articole* [“cele două articole”: eseul Săptămâna Roșie a fost publicat în două numere...] din revista de la Tîrgu-Mureș. Paul Goma nu numai că reia sloganurile negaționiștilor, realizînd o nouă apropiere de mesajul lui Vadim, dar ajunge să preia și *teme din antisemitismul actual, cel al fundamentalismului islamic, incriminînd pe israelieni drept criminalii palestinienilor.*(...) Textul lui Paul Goma aparține, prin mesaj și expresie, *antisemitismului radical*”.

În “Antisemitism și politică”, publicat în 2003 pe site-ul Federației Comunităților Evreiești, la adresa: http://www.romanianjewish.org/ro/index_fcer2_01.html, același °AL. FLORIAN° scrie : “Antisemitismul dur pe care îl reprezintă în politica PRM și C.V.Tudor, aveam să îl regăsim în *antisemitismul cultural al lui Paul Goma* (subl. m., P.G.). (...) *publică în două numere din revista Vatra un text de un antisemitism tot atât de feroce, plin de ură ca și discursurile vadimiste*” (s.m. P.G.). Ca demn fiu al nedemnului politruk de la Universitatea București Radu Florian, AL. FLORIAN a învățat în familie să atace, nu doar “dușmanul” (aici: autorul de texte), ci și pe “favorizatori” (conducători de reviste, de edituri): “Desigur, s-ar putea face comentarii privind patronii revistei. Ea este o revistă de cultură, editată de Uniunea Scriitorilor, dar și de Consiliul județean Mureș cu sprijinul Ministerului Culturii și Cultelor. Cu alte cuvinte, instituții ale statului și o asociație profesională girează, fie și de la distanță, mesaje ce contravin flagrant Ordonanței de urgență privind com-

baterea antisemitismului, a negării Holocaustului sau promovarea cultului persoanelor condamnate pentru crime împotriva umanității. Probabil ca răspunsul cel mai la îndemână ar fi, în această situație, ca numai autorul este răspunzător de ideile, opiniile sau mesajele comunicate. În fapt, însă, un text nu vede lumina tiparului fără asentimentul conducerii oricărei edituri sau publicații. (...) *Vatra a publicat un text puternic antisemit (...)* Mesajele lui Goma din acest articol fluviu se regăsesc și în romanul sau *Basarabia*, publicat în acest an la București de Editura Jurnalul literar. *Fragmente (...)* inclusiv cele cu conotații antisemite (subl. m. P.G.) au fost preluate în suplimentul *Aldine (...)* din 5 octombrie 2002. (...) nu pot să nu remarc *maniera asemănătoare la Vadim și la Goma în care relatează despre Elie Wiesel (...)* autorul (...) *afla cauza pogromurilor împotriva evreilor, la care s-a dat regimul Antonescu, în așa zisele crime ale evreilor din Basarabia împotriva armatei române, o dată cu retragerea administrației românești în iunie 1940.* (subl. mele, P.G.).

Altfel, *necitirea textelor condamnate* a devenit lege a holocaustologilor:

- în cazul unor instituții, asociații: Uniunea Scriitorilor, Comunitatea Evreilor, ele dau verdicte ("antisemitism"), crezându-se scutite de obligația de a le argumenta; prima se descarcă prin "numeroasele plângeri" din partea ambasadelor Israelului și a USA, a doua se spală pe mâini, divulgând numele informatorului °HENRY ZALIS:

- "Realitatea evreiască", Nr. 236 (1036), 1-15 septembrie 2005, sub titlul "Luări de poziție legate de manifestări antisemite în România"; "Deși exista o legislație (Ordonanța de urgență nr. 31 din 28 martie 2002 și o hotărâre a C.N.A.) care condamnă manifestările fasciste, rasiste și xenofobe și popularizarea lor, din păcate, ele își găsesc locul în continuare în presa, audiovizual sau în broșuri care se vând pe tarabe. (...) În ultimul număr (6-7) al «Vietii Romanesti», (...) *asupra caruia ne-a atras atenția criticul literar HENRY ZALIS* (subl. m., P.G.), a fost publicată prima parte a "Jurnalului" scriitorului Paul Goma (1-16 ianuarie 2005). *Textul cuprinde atacuri vehemente împotriva intelectualilor evrei și membrilor Comisiei «Wiesel» care au redactat Raportul despre Holocaustul din România, împotriva faptelor și argumentelor care susțin existența Holocaustului românesc cuprinse în acest document, negându-se veridicitatea lor, critici împotriva Israelului și a politicii duse de statul evreu.*" (subl. mea, P.G.)

Aceeași publicație, Nr. 238-239 / 1-31 octombrie 2005, sub semnătura : Boris Marian scrie: "Observatorul cultural, din 15-21 sept., oferă un editorial semnat de Carmen Mușat, în care *opinii-*

le lui Paul Goma din Jurnalul publicat fragmentar în "Viața Românească" sunt judicios evaluate drept antisemite și negaționiste (subl. mea - P.G.) (...) Regretabilă este și "solidaritatea" de care s-a bucurat fostul redactor-șef adjunct de la "Viata Românească", o revistă de mare tradiție culturală, la care au colaborat numeroși scriitori evrei. Despre Mihail Sebastian scrie Cristian Cercel. Ce ar fi spus Sebastian, "evreul de la Dunăre", citind acuzațiile lansate de Paul Goma? Se pare că unele vicii renasc periodic în contexte diferite. (subl. m. P.G.)

- Comunicatul Uniunii Scriitorilor) din 31 august a.c.;
 "/în/ *Viata românească* nr. 6-7 (...) a fost permisă de către redacție apariția unui text cu conținut antisemit. Este vorba despre fragmente din Jurnalul 2005 al lui Paul Goma" (sublinierea mea, P.G.);

- Comunicatul din 6 septembrie a.c. : "apariția (...) unui text cu caracter antisemit" (...) "care a generat vii proteste";

- "În sesiunea din 8 septembrie 2005, Comitetul Director (...) a luat în discuție numeroase aspecte curente ale activității acestei organizații. Printre ele s-a aflat și situația creată de apariția în revista *Viata românească*, nr. 6-7 din 2005 a unui text cu caracter antisemit (subl. mea, P.G.)";

În ce constă "antisemitismul" textului? Răspunsul îl deține °N. MANOLESCU (și ai săi: °H. GÂRBEA, °M. MIHĂIEȘ, °MARTA PETREU, °G. DIMISIANU, °AL. CISTELECAN, °R.F. ALEXANDRU, °G. BĂLĂIȚĂ, °DOINA CETEA). Dar nu-l divulgă.

- "probele de antisemitism" aduse de acuzatori sunt penibile, nedemne de a fi luate în seamă, nici măcar umoristice (°I. BUDUCA le găsește în faptul că Goma scrie: "evreii" articulat, în loc să scrie: "unii evrei" - uitînd că Elie Wiesel rostise: «Românii au ucis!», atunci când a vorbit despre... evreii din Transilvania de Nord, ocupată de unguri; o altă lumină a lumii - tot scriitor!, altfel director imaginist-șef, și el - numără... "cuvântul «evreu»" în textul... integral al Jurnalului meu aflat pe internet, găsește 126, de unde concluzia: *autorul este antisemit!*);

- probele nu sunt considerate necesare, din moment ce se folosește impersonalul se - numit și: "zvonisticul" iată:

°MIHAI DINU GHEORGHIU (Observator cultural, Nr. 183 26 aug.- 1 sept. 2003): (...) "Paul Goma a publicat în mai multe rinduri și în mai multe locuri, de exemplu în *Vatra*, revista macar în principiu onorabilă, *texte autobiografice cu caracter antisemit și negaționist, care în alte țări (între ele, cea în care este el însuși rezident) intra sub incidența legii*"; "Rinocerizarea lui Paul Goma privește istoria dizidenței românești și ea s-a produs sub influen-

ta emigratiei nationaliste, care i-a stimulat resentimentele. *Goma, cindva denuntat ca evreu si rus ("Efremovici"), si-a descoperit o vocatie de antisemit prin care se aliniaza cu fostii sai persecutori, care-l asteapta acum nerabdatori sa revina in patrie"* (s. m., P.G.);

°I. B. LEFTER în "Inventatorul de cuvinte" (*Ziua*, 27 iulie 2005) : "De cativa ani incoace, odata cu cartile despre Basarabia si al doilea razboi mondial, *Goma produce un discurs limpede antisemit.*" (subl. mea, P.G.);

°CARMEN MUŞAT în Observator cultural din 22 sept. 2005 " (...) tipul de discurs pe care Paul Goma îl livreaza de cincisprezece ani incoace – violent pamfletar, *cu rabufniri antisemite* (subl. mea, P.G.) si cu ignobile atacuri la persoana (...)"

Lista antisemitizatorilor mei rămâne deschisă.

III.

A spune adevărul este un act "antisemit"?

Adevărul poate fi pro- sau anti-semit? (a fi consultată Marta Petreu, fostă profesoară de marxism).

IV.

A critica Israelul, stat terorist, rasist, aplicînd o politică de ură contra ne-evreilor, în special a palestinienilor băştinaşi, de apartheid, de autoghettoizare prin Zidul Ruşinii Ierusalimului - în timp ce, în afară, evreii sunt cei mai ardenti propagandişti ai mondializării - constituie un act de antisemitism?;

Dar a critica România şi Românii ? România şi politica ei de la 1812 până în 1944 (şi după 1965!) şi a o criminaliza - ce semnifică, atunci când cei care o fac sunt evrei de origine română ca R. Ioanid, J. Ancel, M. Shafir, A. Oişteanu şi de origine maghiară, ca Braham, Elie Wiesel, traficantul de istorie? Că este o critică-justă-constructivă? Sau răuvoitoare, de-a dreptul calomnioasă? Că reprezintă un act de *antiromânism*? Da sau ba?

A reproduce lista componentilor Comisiei pentru Cercetarea Holocaustului constituie "antisemitism" simplu? Sau "antisemitism vehement"? De ce: au oare membrii Comisiei cu pricina fac parte dintr-o organizaţie ilegală, conspirativă, de-spionaj, criminală, iar deconspirarea lor - începînd cu adevăratul lor nume - le-ar pricinui mari neplăceri - ba chiar pierderi materiale ?

(...)

Paul Goma